

punkt, for der er ingen grund til at grave dybere grøfter her.

Så noterer jeg mig, at statsministeren beklager, at oppositionen ikke er så god til at føre den samme form for blokpolitik, som regeringen er god til at føre. Det giver godt nok stof til eftertanke, at det skulle være idealet i det danske Folketing, at vi har et regeringsflertal, massivt kørende hen ad vejen – godt nok er styretøjet i uorden, det er selvfølgelig uheldigt, og det vender jeg tilbage til – og at vi har den massive opposition lige lukket på kollisionskurs med det massive flertal.

Kl. 20.40

Se, sådan er dansk folkestyretradition faktisk ikke, og jeg tror ikke, at hverken Venstre eller Det Radikale Venstre kunne forestille sig et Folketing, der så sådan ud, så det går jeg ud fra var et udslag af statsministerens sommerkåde forventninger om fred og ro.

Overbudspolitik, bliver jeg citeret for at have sagt. Citatet er fuldstændig korrekt, men ordet overbudspolitik betyder jo, at der må være noget, man har budt over, og hvis Socialdemokratiet skulle have budt over noget, må det jo være regeringen, de har budt over.

Hvad var kendsgerningen? Kendsgerningen var, at om mandagen havde jeg den meget store ære, glæde og fornøjelse at sidde sammen med bl.a. finansministeren i Dragsholm Kommune til en meget udmærket debat om den aktuelle politik, og fornøjelsen blev formentlig delt af Socialdemokratiets formand, hr. Mogens Lykketoft, der også var til stede.

Her hørte vi finansministeren udtale ganske klart i overværelse af 200 mennesker og pressen fra det lokale område, at der var intet som helst belæg for at lave en finanspolitisk lempelse, endsiges fremrykke investeringer og anlæg. Det var om mandagen.

Det synes jeg var klogt sagt af finansministeren, for sagen er jo, at regeringen har skabt en kolossalt stor finanspolitisk lempelse. Det kan man endda læse i Økonomisk Redegørelse, hvor der står, at regeringen fører en omtrent neutral finanspolitik på udgiftssiden. I næste sætning står der citeret efter hukommelsen: På indtægtsiden fører regeringen derimod en stærkt aktivistisk finanspolitik.

Det er jo ganske rigtigt. Skatteministerens har været så venlig at svare på et spørgsmål til Skatteudvalget, og det svar viser, at i de 18 måneder, regeringen har haft magten med sit flertal, har regeringen sammen med sit flertal truffet beslut-

ninger bare på skatteministerens område ved lov her i Folketinget – det vil sige, at de heller ikke omfatter skattestoppet – om finanspolitiske lempelser, der ikke er finansieret, i størrelsesordenen knap 10 mia. kr. Det er en meget rundhåndet regering, vi har.

Ud over det har finansministeren på en udmærket høring mandag formiddag i denne uge fortalt, at regeringen ud over det, jeg lige har nævnt, også lemper skatterne uden finansiering krone for krone frem til 2010 med 19 mia. kr. Se, det er en meget flink regering, vi har.

Når så økonomi- og erhvervsministeren i kapløb med beskæftigelsesministeren kommer ud og siger, at nu skal regeringen gøre noget mod ledigheden og fremrykke investeringer og anlæg for mindst 1 mia. kr., og når Socialdemokratiets formand er kommet for skade at komme i næsten samme sekund, må jeg nødvendigvis sige, at det er overbudspolitik.

Men det er regeringen, der fører an, for hvis regeringen ikke havde gjort, som den har gjort, og brugt hele sit råderum og meget mere end det, kunne der være en idé i at fremrykke anlæg og investering på en fornuftig måde, men al pladsen er brugt til noget andet.

Jeg kan forstå, at statsministeren er meget optaget af, hvad Nationalbanken, vismændene og jeg siger. Det synes jeg er godt, det vil jeg gerne rose statsministeren for og bede statsministeren om at holde fast i den linje.

Men kendsgerningerne er, at der sidder en flertalsregering, der lader overskuddet falde mere, end det er nødvendigt, som har øget gældsudfordringen i størrelsesordenen 70 mia. kr. på 18 måneder. Det er faktisk ganske godt gået. Det er faktisk ganske godt gjort. Det er dygtigt gjort. Det, der er ærgerligt, er, at det sker, uden at Danmark får noget som helst for de penge, ikke en øre, ikke en ny arbejdsstyrkeforøgelse.

Kl. 20.45

Så siger regeringen: Jamen vi gør alt muligt, og fru Marianne Jelved har jo kun stemt for orlovsordninger. Tak for det. Statsministeren glemte at sige, at jeg også stemte for at afskaffe dem, da der ikke var brug for dem længere. Men lad det være.

Regeringen siger, at den har skabt reformer – nogle af dem fik den hjælp til, fordi de er skabt under SR-regeringen, men lad det være – som giver 45.000 flere i arbejdsstyrken. Men vores problem er, at vi ikke har set en eneste af de 45.000 arbejdspladser. Der er ikke nogen. Rege-